

הוועוג? במחוקק - זה יסוד. במושענעם - זה גנץ והוד, מלמעלה למטה. ומןבר מפנה, ומפנה נחליאל, ומחליאל במוות. זהו קשור שלם, קשור האמונה, קשור קים שבו הכל.

אמר רבי יוסי, עתידים ישראלי לומר שירה שלמה, שירה שפוללת כל שאר השירים. זהו שפטות (ישעה יט) ואמרותם ביום ההוא הודה לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלייתינו. באוטו זמן בתוב, (בריה יד) ויהה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושםו אחד. וכותוב תhalim קכו אז ימלא שחוק פניו ולשונו רגה, אז יאמרו בגויים הגדייל ה' לעשות עם אלה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלך ה' לעולם אמן ואמן.

פרקשת הארץ

הארון השמים ואדרברה ותשמע הארץ אמר פי (ברית ל). רבי יהודא פמח, (שיר השירים ח) פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר וגוי, בקשתייו ולא מצאתיהם קראתו ולא ענני. מה פתוב למעלה? אני ישנה ולבי ער וגוי. אני ישנה. אמרה קנסת ישראל, אני ישנה - ממכוות התורה, בזמנן שהלכתי במרקף. ולבי ער - לעלות לאארץ, לעשות אוזם (חובות), שהרי כל מצוות התורה נמצאות בארץ. קול דודי דופק - זה משה, שהוכיח להם לישראל בכמה וכוחים, בכמה מריבות, שפטות (דברים א) אלה בדברים וגוי, (שם ט) ממרים היותם וגוי, (שם ט) ובחרב הקצפתם וגוי. זהו שפטות דופק.

עם כל זה שמשה הוכיח להם לישראל, באבהה היו כל דבריו,

אתר לאזרדווגא בה מלפה, בברבן. ובמה הוא זויגא. במחוקק, דא יסוד. במושענעם, דא גנץ והוד, מעילא לתפא. ומןבר מפנה, ומפנה נחליאל, ומחליאל במוות. הא קשורה שלימא, קשורה דמיהימנטא, קשורה קיימא דכלא ביה.

אמר רבי יוסי, זמניין ישראל למימר שירתא שלימתא. שירתא דכליל כל שאר שירין. הדא הוא דכתיב, ואמרותם ביום ההוא הודה לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עליותנו. בההוא זמנא כתיב, (בריה יד) ויהה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. ובתיב (תהלים קכ) אז ימלא שחוק פניו ולשונו רגה, אז יאמרו בגויים הגדייל יי' לעשות עם אלה. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלך יי' לעולם אמן ואמן.

פרקשת הארץ

הארון השמים ואדרברה ותשמע הארץ אמר פי, (דברים לב) רבי יהודא פתח, (שיר השירים ח) פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר וגוי, בקשתייו ולא מצאתיהם קראתו ולא ענני. מה כתיב לעילא. אני ישנה ולבי ער וגוי. אני ישנה, אמרה קנסת ישראל. אני ישנה, משקוני אורייתא, בזמנא דازילנא במרקף. ולבי ער, לאעלא לארעא, למאבד להו (ימוסי). דהא כל פקודי אורייתא בארעא משתבחין. קול דודי דופק, דא משה. דוכח להו לישראל בכמה ויפוחין, (דף רפ"ז ע"ב) בכמה קטין. דכתיב, (דברים א) אלה הדברים וגוי, (דברים ט) ממרים היותם וגוי. ובחרב הקצפתם וגוי. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) דופק. עם כל דא דמשה אוכח להו לישראל,